

tinados a atender actuacións produtivas, serán de aplicación desde a entrada en vigor desta lei.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 26 de maio de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9290 *LEI ORGÁNICA 4/2006, do 26 de maio, de modificación da Lei orgánica 3/1984, do 26 de marzo, reguladora da iniciativa lexislativa popular. («BOE» 126, do 27-5-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

Artigo único.

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei orgánica 3/1984, do 26 de marzo, reguladora da iniciativa lexislativa popular.

Primeira. Dáse unha redación completa do preámbulo co seguinte teor:

«A Constitución conforma o réxime político español como unha monarquía parlamentaria e, por conseguinte, como unha democracia representativa. A participación popular no goberno do Estado e na xestión da cousa pública encamiñase basicamente, por tanto, a través da elección de representantes populares nos órganos de goberno, que alcanza a súa máxima expresión nas eleccións lexislativas, nas cales o pobo designa os seus representantes nas Cortes Xerais.

Isto non é óbice para que, seguindo a tendencia dos máis modernos estados democráticos, a Constitución se propoña, como se sinala no número 2 do artigo 9, intensificar a participación dos cidadáns e dos grupos na vida pública. A norma fundamental articula, para iso, varias formas de participación directa dos cidadáns, como son, por exemplo, a participación pública ou na xestión dos centros docentes sostidos con fondos públicos.

Nesta mesma liña, a Constitución prevé, tamén, a participación directa dos cidadáns no proceso de produción normativa, configurando o pobo, mediante a presentación de 500.000 sinaturas, como suxeito da iniciativa lexislativa. Este recoñecemento constitucional da iniciativa lexislativa popular permite, dun lado, instrumentar a directa participación do titular da soberanía na tarefa de elaboración das normas que rexen a vida dos cidadáns, e posibilita, doutra parte, a apertura de vías para propoñerlle ao poder lexislativo a aprobación de normas cuxa necesidade é amplamente sentida polo electorado, pero que, non obstante, non encontran eco nas formacións políticas con representación parlamentaria.

A regulación constitucional da iniciativa lexislativa popular recolle, así mesmo, as limitacións propias deste instituto, derivadas das ensinanzas históricas. De aí que a Constitución, ademais de excluír da iniciativa popular campos normativos particularmente delicados, lle encomende ao lexislativo a misión de regular, mediante lei orgánica, a forma concreta do exercicio da iniciativa popular.

A lei orgánica trata de recoller coa máxima fidelidade e sinxeleza o mandato constitucional, regulando o exercicio da iniciativa en forma tal que, respectando ao máximo o papel institucional dos partidos políticos como órganos de manifestación da vontade popular e instrumentos fundamentais da participación política, se canalice o exercicio da iniciativa coas máximas garantías. Así, quedan excluídas da iniciativa lexislativa popular non só as materias que o están expresamente por obra do artigo 87.3 da Constitución, senón tamén aquelas outras cuxa iniciativa reguladora reserva a norma fundamental a órganos concretos do Estado.

O tempo transcorrido e a experiencia acumulada desde a aprobación da Lei orgánica 3/1984, do 26 de marzo, fan aconsellables algunhas adecuacións da institución de participación popular para evitar requisitos innecesarios e incorporar melloras que faciliten o seu exercicio.

A posta en marcha do procedemento exige que a comisión promotora presente ante a Mesa da Cámara un texto articulado dotado de unidade substantiva precedido dunha exposición de motivos. Para evitar gastos e esforzos inútiles, a mesa realizará un exame de admisibilidade que, de ser negativo, poderá dar lugar a que a comisión promotora interpoña recurso de amparo ante o tribunal constitucional. Os parámetros de xuízo de admisibilidade, ademais dos xerais para todo proxecto ou proposición de lei, son os previstos no artigo 5.2, que exige a adecuación da iniciativa ás prescricións constitucionais, que non verse sobre cuestións manifestamente distintas carentes de homoxeneidade entre si e que non exista no Congreso dos Deputados ou o Senado un proxecto ou proposición de lei que verse sobre o mesmo obxecto da iniciativa lexislativa popular que estea no trámite de emenda ou outro máis avanzado ou que a iniciativa sexa reprodución doutra de contido igual ou substancialmente equivalente presentada durante a lexislatura.

Unha vez admitida a proposición, iníciase o procedemento de recollida de sinaturas, que se poderá realizar nos pregos tradicionais, que poderán ir en castelán ou, conxuntamente, con calquera das linguas cooficiais nos territorios do Estado; e tamén se poderán recoller as sinaturas por vía electrónica sempre que se garanta a vontade auténtica do cidadán que subscribe a iniciativa lexislativa popular.

O prazo para a recollida de sinaturas amplíase a nove meses prorrogable por outros tres cando conorra causa maior apreciada pola Mesa do Congreso. A garantía da regularidade do procedemento de recollida das sinaturas encoméndaselle á Xunta Electoral Central. Isto débese á relativa similitude entre o proceso electoral e o de recollida de sinaturas e cómputo destas, así como á infraestrutura, que abarca a totalidade do territorio español, de que dispón a Xunta Electoral Central. A inscrición do asinante no censo electoral, que debe demostrarse presentando certificación desta, obedece, igualmente, ás mesmas razóns que se dan no proceso electoral, como son, por exemplo, acreditar a capacidade do asinante e evitar unha eventual múltiplicación

dade de sinaturas por un mesmo cidadán. Aos asinantes, pola súa parte, aseguráraselles o coñecemento do texto que apoian mediante a obriga de que este se incorpore aos pregos de sinaturas, que son selados e numerados pola Xunta Electoral Central. En fin, o mecanismo de autenticación das sinaturas facilítase considerablemente permitíndolle á Comisión Promotora que engada, ás persoas que habitualmente dan a fe pública, uns fedatarios especiais que poden, con total liberdade de movemento, dedicarse en exclusiva ao labor de autenticación.

Recollidas as sinaturas exixidas, iníciase a tramitación parlamentaria. A Mesa da Cámara deberá incluír a proposición na orde do día do Pleno para a súa toma en consideración no prazo máximo de seis meses. Neste trámite, de acordo coas previsións regulamentarias, poderase considerar a participación dunha persoa designada pola comisión promotora. O decaemento dos traballos parlamentarios en curso por disolución das cámaras, ben por finalización da lexislatura ou disolución anticipada, non fai decaer a proposición, pero a mesa poderá retrotraela sen que, en ningún caso, sexa necesario presentar nova certificación de ter reunido o mínimo de sinaturas exixidas.

Por último, estableceuse unha mellora substancial da compensación estatal por os gastos realizados, sempre que se alcance o número de sinaturas exixido para que prospere a iniciativa, e prevíronse as cautelas necesarias para que o Goberno inclúa as obrigas de gasto nos orzamentos xerais do Estado do seguinte exercicio para as compensacións económicas das iniciativas lexislativas que alcanzasen a súa tramitación parlamentaria.»

Segunda. Suprímese a alínea b) do artigo 3.2 da Lei orgánica 3/1984.

Terceira. Suprímese a alínea f) do artigo 5.2 da Lei orgánica 3/1984, e dáselle unha nova redacción á alínea c) deste artigo, co seguinte texto:

«c) O feito de que o texto da proposición verse sobre materias manifestamente distintas e carentes de homoxeneidade entre si.»

Cuarta. O número 3 do artigo 7 da Lei orgánica 3/1984, do 26 de marzo, reguladora da iniciativa lexislativa popular, quedará redactado da seguinte forma:

«3. O procedemento de recollida de sinaturas deberá finalizar coa entrega á Xunta Electoral Central das sinaturas recollidas, no prazo de nove meses contados desde a notificación a que se refire o punto anterior. Este prazo poderá ser prorrogado por tres meses cando concorra unha causa maior apreciada pola Mesa do Congreso. Esgotado o prazo sen que se fixese entrega das sinaturas recollidas, caducará a iniciativa.»

Quinta. Engádesse un novo número 4 ao artigo 7 da Lei orgánica do seguinte teor:

«4. As sinaturas poderanse recoller tamén como sinatura electrónica conforme o que estableza a lexislación correspondente.»

Sexta. Introdúcese un segundo parágrafo no artigo 8.1 da Lei orgánica 3/1984, co seguinte teor:

«Os pregos deberán estar escritos en castelán. Para a recollida de sinaturas no territorio dunha comunidade autónoma con outra lingua cooficial poderase utilizar, conxuntamente, estoutra lingua.»

Sétima. O artigo 11 da Lei orgánica 3/1984 queda redactado nos seguintes termos:

«1. Os pregos que conteñan as sinaturas recollidas serán enviados á Xunta Electoral Central, que os remitirá á Oficina do Censo Electoral para que acredite a inscrición dos asinantes no censo electoral como maiores de idade, e leve a cabo a comprobación e o recento inicial das devanditas sinaturas. A Oficina do Censo Electoral, no prazo de quince días, remitirá á Xunta Electoral Central certificación de todo isto.

2. A comisión promotora poderalle reclamar en calquera momento á Xunta Electoral Central a información que considere pertinente respecto do número de sinaturas recollidas.»

Oitava. Dáselle unha nova redacción aos puntos 1 e 2 do artigo 13, co seguinte texto:

«1. Recibida a notificación que acredite terse reunido o número de sinaturas exixido, a Mesa ordenará a publicación da proposición, que deberá ser incluída na orde do día do Pleno no prazo máximo de seis meses para a súa toma en consideración.

2. A tramitación parlamentaria efectuarase conforme o que dispoñan os regulamentos das cámaras, que poderán prever a participación dunha persoa designada pola Comisión Promotora.»

Novena. Dáselle unha nova redacción ao número 2 do artigo 15:

«2. Os gastos deberán ser xustificados en forma pola comisión promotora. A compensación estatal non excederá, en ningún caso, os 300.000 euros. Esta cantidade será revisada anualmente polos órganos de goberno das Cámaras das Cortes Xerais consonte as variacións do índice de prezos de consumo.»

Décima. Créase unha nova disposición adicional (segunda) co seguinte texto:

«O Goberno deberá incluír como obriga de gasto nos orzamentos xerais do Estado do seguinte exercicio a compensación económica das iniciativas lexislativas populares que alcanzasen a súa tramitación parlamentaria.»

Disposición derogatoria.

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido nesta lei orgánica.

Disposición derradeira.

Esta lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 26 de maio de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO